

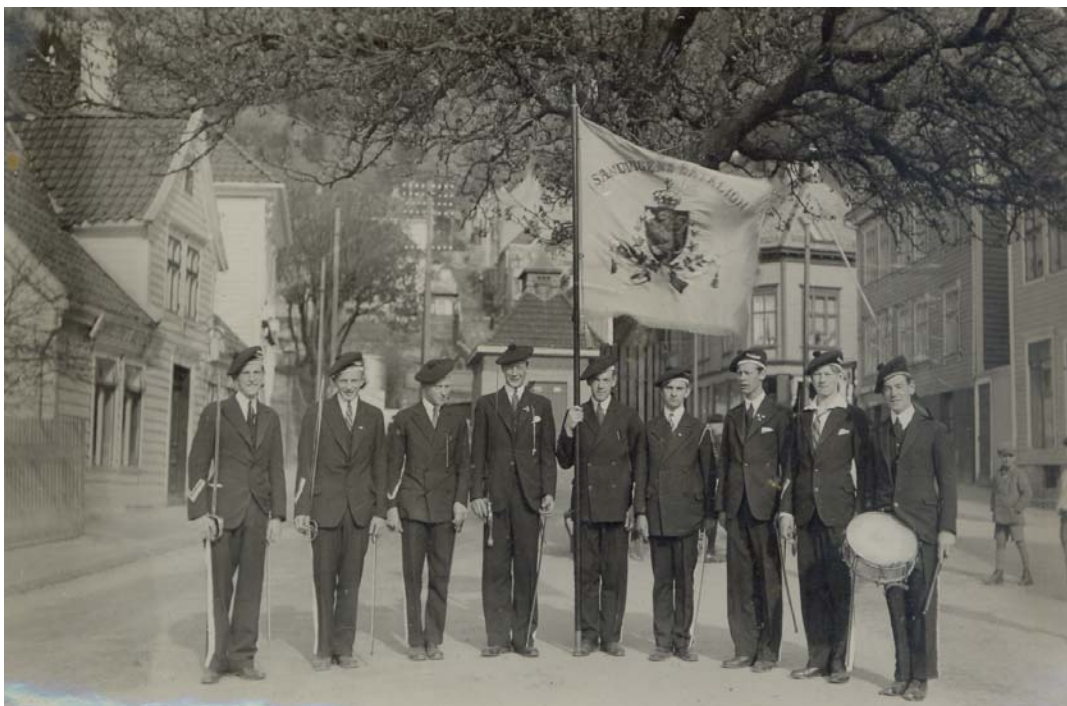
Sandoikens Bataljons årsrapport 1932

Året 1932 står i 75 års jubileets tegn, og med tanke på dette var valget i 1931 lagt opp slik at de da valgte offiserer skulle beholde sine plasser også i 1932. Dette for å holde korpset på et fullt ut høyt nivå. Dette ville da også føre til større avansement i 1933 for de gutter som skulle rykket opp tidligere. Når unntas Olav Madsen, som ble erstattet med Robert Olsen som adjutant, ble offisersrekken i sin helhet som 1931, nemlig:

Offiserer 1932.

Georg Rosendahl	Sjef
Fredrik Skulstad	1. kompanisjef
Paul Larsen	2. kompanisjef
Henrik Stabell Muri (Hansen)	2. løytnant
Olav Hole	4. løytnant
Petter Pedersen	Fanebærer
Leon Rosendahl	1. faneoffiser
Peder (Per) Pedersen	2. faneoffiser
Edmund Pedersen	Tamburmajor
Robert Olsen Walding	Adjutant

Offiserer 1932 ved Lahnetreet.

Grunnet det forestående jubileum, og ikke minst den heldige ordning med offiserene, kunne korpset ta til med fullt press allerede fra første dagen av, og iveren og tilslutningen var enestående både for offiserer og soldater.

Riflespørsmålet kom nå frem som det første som måtte ordnes, og man var allerede kommet så langt at de første 60 rifler ville bli ferdige Etter en oppfordring til medlemmene i

Sandviksguttene forening kunne der ytterligere bestilles 12 rifler, idet følgende medlemmer tegnet seg for et bestemt antall:

Aleksander Wallem	2
Chr. Pedersen	1
Birger Svendsen	1
Hermann Skare	1
Brødrene Steen	2
Peder R. Larsen	1
Jørgen Hjemdahl	2
Nils Ramsli	2

Etter mye strev kunne så riflene utleveres til soldatene så tidlig at de kunne bæres på utmarsjen. Denne ble i år, som i fjor, holdt som fellesutmarsj med Skansens Bataljon og Verftets kompani, med utflukt til Bellevue og oppvisning på Møhlenpris idrettsplass. Etter avtale med representantene for Skansens og Verftet ble man enige om å ta en entre av kr. 0,25, og at inntekten skulle tilfalle ungdomshjelpen, dog uten utgifter for korpset til f.eks. vakt, salg av billetter og trykkingsutgifter. Formålet og tanken var god, men etter dette første eksperiment vil jeg (Edmund Pedersen, tamburmajors dette året, red. anm.) for fremtiden fraråde at guttene innlater seg på en slik godgjørenhet. For et korps som Sandvikens Bataljon, som består av gutter fra alle slags hjem med forskjellige politiske oppfatninger, må man være meget varsom. Personlig fikk sekretæren en hard jobb med å at det ikke var noe politikk med i spillet. Heller da avkreve en liten entre av kr. 0,10 til hjelp for den dyre musikken. Apropos musikken, så er det her en ting som burde vært revurdert, for hvorfor i all verden skal det være 3 musikkorps, og hvorfor skal alle gamlekarene være med og marsjere? Det arrangerende korps kunne hatt musikken og gå i midten så kunne gamlekarene gå som de vil. Som det er nå er det vel ikke lenge før politiet nekter marsjen på grunn av trafikkproblemer. Sandvikens Bataljon hadde god oppslutning og gjorde det meget godt på Møhlenpris. Med tanke på feiringen av jubileet, ble det på Rådsmøtet oppnevnt en komité som skulle ha med arrangementet å gjøre, og Chr. Pedersen ble valgt som et av deres medlemmer fra Aktiv Komité. Han fikk som oppgave å utsmykke Korpset og Festplassen på Sandvikstorget samtidig som det var tanken å la korpset stille til morgenparade i de forskjellige kostymer korpset hadde hatt opp gjennom årene. Det så håpløst ut, men ved hjelp av historiekomiteen og opplysninger derfra og litt fantasi, fikk Pedersen til en modell av de gamle franske chacoer (høye hatter). Disse ble laget av papp, og det tok ham to kvelder å bli ferdig med en enkelt hatt. Resten, 20 stykker, ble laget av 2. løytnant, Henrik Stabell Muri (Hansen). Han gjorde dette med en tålmodighet som grenset til det utrolige.

Dessuten laget han 20 pilekoggere, også av papp. Damegarden skulle forsøke å trekke disse med grønt tøy, men de kom ingen vei så kjøpte vi grønn hattelakk, og så var Henrikken hjulpet. Buer av ener skulle vi også ha, og Fredrik Skulstad og Edmund Pedersen gikk ut i Åsane og kom tilbake med en hel bær. Kårdene forarbeidet av brødrene Bessesen, og alt sammen var så massivt at det kunne gjerne brukes ved neste jubileum om nødvendig. Det som var mest å beundre, skriver referenten, var Fredrik Skulstad jr., der han i spissen for sin pelotong kom marsjerende iført den gamle papirhatten, grønt skjerf og en gammel krumsabel ved siden. Han utførte sin jobb som en mann uten å fortrekke en mine og helt blottet for sjenerhet. Han hadde virkelig æren av at ikke det hele ble farseaktig. Disse to guttene, Henrik Stabel Muri og Fredrik Skulstad jr. burde vært med på Bellevue uten at økonomien skulle være til noe hinder. Festplassen på Sandvikstorget ble avsperrert med kjetting festet til peler og disse sammen med 10 flaggstenger ble satt ned av brødrene Bessesen og brannformann Jens Jensen. Selve festdagen forløp meget godt og Sandvikens Bataljon feiret dagen på en måte som vil bli husket av alle, både eldre og yngre, så lenge de lever. Dette skylds ikke minst formannen i arrangementskomiteen, Carl O. Carlsen. I ham har Sandvikens Bataljon og Sandviken forøvrig mistet en meget interessert og oppofrende Sandviksgutt. Ære være hans minne! (Carl O. Carlsen døde ganske kort tid etterpå).

Dagen ble innledet av sekretær i Aktiv Komité Chr. Pedersen som ønsket korpset tillykke med dagen, og ønsket de tilstedeværende velkommen. Han holdt deretter en manende og meningsfylt tale hvor han trakk frem det gode renommé og den store sympati Sandvikens Bataljon var omfattet med både i og utenfor bydelen, og fremholdt betydningen og nytten med bataljonen og guttekorpsene generelt. Sandviken har, kanskje mer enn andre bydeler, fostret farende sønner, og "Ørnefanen" kan stå som et symbol på det, for som unge "ørner" fløy de ut i verden. Man kan lett forstå hva en Sandviksgutt tenker når han etter 30-40 års fravær kommer hjem og får se sin gamle bataljon like ung og frisk. Mangt et øye blir da vått uttalte Chr. Pedersen og avsluttet sin velformulerte tale med å forklare hva de mangeartede kostymer korpset bar denne dagen representerte i spenn av tid.

1. pelotong forestiller bataljonen ved dens start som buekorps i 1857. Våpnene var pil og bue og fargene grønn med sorte bånd av blankt papir. Chacoen var egentlig paradeuniformen og bruktes ikke til daglig. Forbildet var den franske arme under Napoleon den 3.

2. pelotong forestiller korpset i 70-80 årene da det var blitt mer allment. Våpnene var indianerbue og kårde, fargene rødt og hvitt. Buen symboliserte indianerkrigene ved Nord-Amerikas erobring og var lette å fremstille. Etter 80 årene innførtes gymnastikk i skolene, og da som eksersis med tregeværer. Disse fikk korpset låne, og hermed kom tregeværet til Bataljonen. Dette forestilles av:

3. peloton. Dette holdt seg til 1932, da man fikk rifler.

Der har utviklet seg en liten kappestrid blant korpsene i den senere tid, og sine tradisjoner tro, har Sandvikens Bataljon hevdet seg med glans, takket være dyktige offiserer og soldater.

4. pelotong forestiller Bataljonen av i dag. Ser vi hen til at Sandviken utvikler seg til å bli byens største distrikt, så får vi håpe at Bataljonen klarer å samle alle gutter fra Rothaugen i syd til Hellen i Nord, slik at korpset ved neste jubileumsfest kan stille opp som det største og beste korps i byen.

Bergen, 31/5-32
Chr. Pedersen sekr.

Dette var protokollens anførsler fra jubileet, men det ble også tilbørlig omtalt i pressen med fotos fra marsjen gjennom Sandviken, og dagens talere på Sandvikstorget, hvor da Chr. Pedersen åpnet festlighetene med sin ovennevnte tale. Mekler Einar Erichsen holdt festtalen, Carl O Carlsen talte for stifterne og overrakte gavebrev på 75 rifler, Breder Gundersen overrakte korpset ved sjefen en bankbok på kr. 250.- som skulle være begynnelsen til et fond for anskaffelse av musikkinstrumenter. Bjarne Bergesen overrakte korpset en sabel og Odd Pedersen 2 rifler som hedersgave fra Sandviksguttenes forening. Sandvikssmåtøsene ved Odny Johannessen og Ragni Jørgensen kom med et signalhorn og en vakker bukett. Fra Ytre Sandviken kom det blomster overrakt av frk. Reed-Mohn.

Pressen som helhet roste også Sandviksbeboerne for de vakkert pyntede hus med flagg og blomster og på den måten skapte den rette stemning omkring jubileet. Det var, som nevnt, et meget vellykket arrangement som de aktive komiteer hadde all ære av.

Om aftenen var det arrangert seksa på Bellevue med stor tilslutning, og vi klipper følgende fra en av Bergensavisene i den anledning: "Ved det festlige bord bød festkomiteens formann, Carl O. Carlsen velkommen, og utnevnte Breder Gundersen til toastmaster, et verv han skilte seg fra på en fortreffelig måte. Bjarne Bergesen talte anslående for korpset, Christen Tvedt, festkomiteens sekretær, hyllet Fedrelandet, Sverre Andreassen talte for Bergjen og Chr. Pedersen for kvinnen. (-

Stifterne ble minnet av Carl O. Carlsen, Også eldste tilstedeværende Sandviksgutt, kaptein Torgersen ble hyllet. Peder Pedersen sendte en hilsen til de fraværende og bataljonens sjef Georg Rosendahl takket i varme ordelag for dagen.

Under ordet fritt, ble der referert en del innløpne telegrammer, bl.a. fra fru Søren Stoltz, enke etter bataljonens første sjef i 1857. Likeledes var der innløpt telegram fra skipsreder Andreas Olsen, også en av korpsets stiftere. I anledning jubileet hadde korpset mottatt en hel del gaver og adresser, således fra Christen Tvedt, løytnant i 1910, 2 sølvpokaler. Fra Mathismarkens Bataljon fikk korpset et beger og fra Skutevikens Buekorps en adresse med innlagt kr. 15.-. Fra frk. B. Michelsen var innkommet en gave på kr. 50.- som minne om hennes avdøde bror. Av adresser forøvrig merket man seg en meget vakkert utført fra de tre lørdagskorps samt fra Wesselengens, Fjellets, Ladegårdens Bataljoner og Verftets kompani. Som avslutning på sin artikkel, mener referenten at den som klatret opp i Fløystangen på Sandviksfjellet og hang opp det norske flagg burde ha fått en medalje. Han syntes det var imponerende. Hva han ikke visste var at det var noe Fredrik Skulstad med følge hadde utført hver 17. mai i mange år. Så langt jubileet.

Forøvrig var det landturen 1932 som mer enn noe annet sto i fokus. Men før vi refererer fra denne skal vi ta med enda noen linjer fra Aktiv Komité som gir et bilde av hvordan den såkalte Haugesundstur kom i stand. Dette var jo noe særegent som var nytt for korpset og fikk stor publisitet. Sekretæren for Aktiv Komité skriver:

Etter at jubileet vel var avviklet og korpset atter tok fatt på sine vanlige øvelser ble selvsagt spørsmålet om landtur brakt på bane. Som man husker hadde korpset de siste to år holdt til i Sunnfjordheimen, og for dette stedet var der betalt kr. 50.- i leie. Allerede før utmarsjen sendte vi

en skrivelse med forespørsel om stedet var ledig også i år (1932). Til dette ble det svart at man tvilte på om huset i det hele ville bli leiet ut til buekorps mer, men da Sandvikens Bataljon hadde oppført seg upåklagelig de foregående år, kunne man regne med å få leie, men nå kostet det kr. 60.-. Dette syntes komiteen var et urimelig forlangende, og etter en del spekulering kom Per Pedersen frem med tanken om en tur til Haugesund.

Ideen ble straks tatt opp til drøftelse, og vi fant ut at den kunne la seg realisere. Imidlertid var dette et stort apparat å sette i gang som måtte forelegges de andre komiteer. Det ble derfor besluttet å henvende oss til Breder Gundersen for å høre hans mening om saken. Jeg (Chr. Pedersen) ringte ham opp dagen etter og forela saken for ham, og han var øyeblikkelig enig i å forsøke å realisere turen. Etter en del konferanser med forskjellige dampskipsselskaper, ble vi stående ved Hardanger Sunnhordlandske DS "Ullensvang". Dette skipet ble så inispisert av Aktiv Komité sammen med herr Gundersen samme søndag som korpset var på utmarsj. Båten viste seg å være brukbar, og alle detaljer vedrørende turen ble gjennomgått og tilrettelagt for fremleggelse på Rådsmøte. Dette ble berammet til noen dager senere i Sprøytehuset. Her møtte planen imidlertid sterk motstand, men etter avstemning ble det flertall for å legge landturen til Haugesund.

Fredrik Skulstad foreslo at Aktiv Komité skulle arrangere turen og være ansvarlig for det hele, men dette fant Chr. Pedersen ikke var noen oppgave for Aktiv Komité alene, og forøvrig erklærte seg uvillig til å ha noe med turen å gjøre. Så langt Aktiv Komité sekretær. - Arrangementet kom da til å ligge under Sandvikens Bataljons Råd representert ved de respektive komitéformenn, samt årets sjef og offiserer under ledelse av rådets formann, Breder Gundersen. (For så vidt i tråd med Chr. Pedersens ønske). Arbeidet med arrangementet ble, som man vil forstå, meget krevende og omfattende.

Der utspant seg f.eks. en omfattende korrespondanse mellom arrangementskomiteen i Bergen på den ene side og deres forbindelsesledd i Haugesund, herr Victor Tommelstad, formann i Sportsklubben av 1918, på den annen. Program for avgang og avreise skulle settes opp, plass til oppvisning måtte være i orden, marsj gjennom byen planlegges, og ikke minst måtte byens myndigheter ved politimesteren kontaktes og gi sin offisielle godkjenning av arrangementet.

Alt gikk imidlertid greit takket være en ytterst hyggelig imøtekommenhet fra Haugesund. Da korpset ankom byen, var alt lagt til rette på en ypperlig måte. Imidlertid var det utallige andre arrangementsmessige ting som måtte ivaretas. Det er jo forbundet med et meget stort ansvar å ta ut på en lengre båttur med nærmere 120 gutter med stort og smått i sin varetekt, og det var av stor viktighet at vaktholdet ombord på skipet var tilfresstillende. Her kom da offiserene inn, idet de organiserte og utarbeidet vaktlistene som, når man leser disse, må beundre hvor godt gjennomtenkt de var. Her følger et eksempel:

Vakthold plassert på følgende steder:

Vakt 1. på dekket ved skorsteinens venstre side.

" 2. på dekket ved skorsteinens høyre side

" 3. på mellomdekket ved salonginngang, venstre

" 4. på mellomdekket ved salonginngang, høyre

" 5. på fordekket (oppe)

" 6. på mellomdekket ved lasteluken og i salongen forut (denne vaktpost blir bevegelig og må nøye våke over ordenens opprettholdelse)

Spisetider: Frokost kl. 07:30, middag kl. 16:00, aftens kl. 20:00.

Så kommer da vakttidene som her:

Vinsten side Skovsten

12/6 32

1 ste vagttid er fra kl. 7-9 fm.

Vagt nr. 1	Robert Olsen
" " 2	Alf Haervik
" " 3	Trygve Jacobsen
" " 4	Johan Ulvesæter
" " 5	Petter Pedersen
" " 6	Fredrik Skulstad

4 de vagttid er fra kl. 4-6 em.

Vagt nr. 1	Robert Olsen
" " 2	Alf Haervik
" " 3	Trygve Jacobsen
" " 4	Johan Ulvesæter
" " 5	Petter Pedersen
" " 6	Fredrik Skulstad

2 den vagttid er fra kl. 9-11 fm.

Vagt nr. 1	Henrik Henriksen
" " 2	Alfred Dahl
" " 3	Olav Ellingsen
" " 4	Leif Wiese
" " 5	Olaf Hole
" " 6	Henrik Hansen

Vagttid er fra kl. 6 - 8 em.

Vagt nr. 1	Henrik Henriksen
" " 2	Alfred Dahl
" " 3	Olav Ellingsen
" " 4	Leif Wiese
" " 5	Olaf Hole
" " 6	Henrik Hansen

3 die vagttid er fra kl. 11-1 fm.

Vagt nr. 1	Leon Rosendahl
" " 2	Carsten Asmundsen
" " 3	Peder Pedersen
" " 4	Reidar Andersen
" " 5	Edmund Pedersen
" " 6	Paul Larsen

6 te vagttid er fra kl. 8-10 em.

Vagt nr. 1.	Leon Rosendahl
" " 2.	Carsten Asmundsen
" " 3	Peder Pedersen
" " 4	Reidar Andersen
" " 5	Edmund Pedersen
" " 6	Paul Larsen

Ikke bare var været dårlig med regn og vind, men det satte også inn med skodde som lå tykk i leden og i havgapet, og nedskriveren av disse linjer som selv var med, har mange ganger tenkt på hvilke risiko man løp med så mange barn i sin varetekt, med skodden liggende tett rundt skipet som med full fart skulle rekke et bestemt klokkeslett i Haugesund. Jeg tror ikke radar var alminnelig i 1932, det skjedde først etter den 2. verdenskrig, så vi hadde kun fløyten å stole på, lykken og et godt sjømannskap fra mannskapets side. Dette ble da også satt ettertrykkelig på prøve idet vi straks sør for Reksteren, før innløpet til Langenuen, ser et uhyre stort grått skrog dukke frem av skodden og passere oss som en skygge på vår styrbord side. Det var Den Norske

Amerikalinjes "Stavangerfjord" i rute fra New York som antagelig hadde tatt seg inn Selbjørnfjorden på grunn av skodden og holdt på å sette 125 unger fra Sandvikens Bataljon i alvorlig fare. Men det gikk bra. "Ullensvang" var slett ikke lenge etter ruten for ankomst til Haugesund, som var satt til kl. 1300. Men sannelig hadde det vært en sur og våt tur nedover "leien" da spesielt for korpsets offiserer som hadde hatt vakt på dekket.

Mottagelsen og oppholdet i Haugesund kan man best lese om i artikkelen som sto i Haugeunds Avis for mandag den 13/6-1932. Med overskriften: "En festlig visitt av Bergensgutter i går" leser man følgende:

"Sandvikens Bataljon, som hadde oppvisning på Idrettsplassen i går, samlet rekordmessig publikum og høstet stort bifall. Det var en usedvanlig stor folkemengde som i går middag var møtt frem på kaien for å ta imot besøket som byen skulle få av et av de berømte buekorps fra Bergen. Sandvikens Bataljon hadde meldt ankomst med D/S "Ullensvang" til kl. 13:00, men allerede tidlig på formiddagen begynte folk å drive nedover til kaien hvor det gjaldt om å få et tidlig glimt av de originale gjester. Tåken lå tett over havnen, og enda tykkere lenger ute på sjøen, så man måtte forberede seg på at båten ville være forsinket. Men nokså presis la den til kai under hurrarop fra guttene og musikk av det medfølgende Sandvikens Ungdomskorps. Man marsjerte så til Idrettsplassen med arrangøren, Sportsklubben 1918's styre i spissen.

På Idrettsplassen var også publikum møtt mer tallrik frem enn på lang tid. Etter å ha gjort en flott entre på banen, ble korpset presentert av dets leder og beskytter, kjøpmann Breder Gundersen. Og så begynte eksersisen. Det var noe nytt og noe uventet interessant å se den presisjon hvormed all ting foregikk. Det var oppstilling og inndeling, samlet og i kolonner i mange forskjellige formasjoner under ledelse av sjefen og hans offiserer, opptredende i flotte paradeuniformer.

Kontakten mellom de opptredende og publikum var hele tiden, tross for styrtregnet, den aller hjerteligste. Vi hørte også hvordan de herboende bergensere rørtes over synet, og adstadige borgere by, som har trådt sine barnesko i Bergen og der tilhørt hver sine buekorps, til stor munterhet begynte å titulere hverandre med korpsets daværende spesielle klengenavn og kjelenavn.

Ja, det var morsomt på mange vis. "Okk, no griner eg snart", sa en frue som påsto at hun hadde vært Nordnesgutt, da hun så guttenes flotte marsj. Oppvisningen ble belønnet med stort bifall! Tilslutt overrakte korpsets sjef, Georg Rosendahl, en adresse til Sportsklubben 1918 vedgu l lsmelstad, og Breder Gundersen overrakte en pokal. Jørgen Blixhavn overrakte bataljonen en pokal fra arrangøren. Planen var nu å marsjere til Haraldstøtten, men på rådsmøtet ble det besluttet å sløyfe dette da guttene var blitt gjennomblødte og måtte ombord. I stedet gikk man en tur rundt Rådhuset hvor det ble utbrakt et leve. Sportsklubbens styre og offiserene var senere til Haraldstøtten hvor det under honnør ble nedlagt en krans.

Avreisen måtte skje tidligere enn bestemt da mange av guttene skulle opp til eksamen mandag, og måtte avleveres søndag kveld kl. 23:00 senest til de respektive foreldre. Det var et usedvanlig festlig besøk. Når man nu fikk se disse guttene og den virkelige festivitet som fulgte dem i øvelsene, så er det ikke å undres over at de eier bergensernes store kjærlighet og omhu."

sign. Han.

Flere andre aviser skrev også meget fordelaktig om korpset, og vi som var med hadde virkelig følelsen av at vi kom som en hyggelig overraskelse som Haugesunderne ikke hadde regnet med når der mann og mann i mellom ble snakket om de bergenske buekorps, uten å ha sett dem i aksjon. Korpset kom altså meget hederlig fra besøket.

Hjemreisen forløp godt, været hadde snudd på nordvest med oppklarning og det ble friskt og fint oppover leden. Velkomsten på Sandvikstorget var strålende med defilering og flaggparade, og det var stolte gutter som presenterte gevær for flagget etter en vellykket dyst. Følgende fikk tildelt Ørneorden:

2. pelotonsjef Henrik Stabel Muri
Faneoffiser Peder (Per) Pedersen
Adjutant Robert Olsen
Halvtroppsjef Bjarne Solheim
Halvtroppsjef Alfred Dahl
Halvtroppsjef Reidar Andersen

Som en ekstra honnør for oppofrende og uselvisk arbeid for korpset gjennom mange, mange år, og for spesiell innsats for tilretteleggelsen og avvikling av Haugesundturen, ble herr Breder Gundersen tildelt Ørneorden i i gull.

Av andre ting som bør nevnes i forbindelse med Haugesundsturen er, at der ble bevilget innkjøpt film for opptak av reisen. Regnværet gjorde at filmopptagelsen ikke ble helt vellykket, men en del sekvenser er ganske gode. Det heter i et brev fra "Spesialkomiteen for Haugesundsturen" datert 17. juni 1932 til den daværende Historiekomité Einar Erichsen at "det er ønskelig at den gjenværende del av filmrullen, ca. 40 m. ble nyttiggjort for opptagelse av motiver fra Sandviken der spesielt kan føres tilbake til korpsets første tid, eller andre steder der vil være av historisk betydning for fremtiden".

Kopi av skrivelsen ble også sendt til Sandvikens Bataljons Musikk-, film og kulturkomite v/Bjarne Bergesen. Det heter videre i skrivelsen at "Spesialkomiteen for Haugesundsturen" er tilbøyelig til å anta at kan måtte kunne støtte seg til det stykke av Barcelonafilmen som ble utlånt og som etter kinodirektør Guttorm Jensens utsagn burde følge korpsets film som dets eiendom. (Guttorm Jensen var også en eldre Sandviksgutt som i mange tilfeller var korpset til stor hjelp) Skulle Historiekomiteen ved tilrettelegging av denne fortsatte filming finne at der er behov for ytterligere inntil 30 m. film, er det ikke utelukket at der vil være til disposisjon ca. 70 m. film. Barcelonafilmen der her er tale om, var opprinnelig en propagandafilm brukt på eksportmarkedet i Spania av Norges Eksportråd, og som da, ved kinodirektør Guttorm Jensens hjelp, ble Sandvikens Bataljons eiendom tilknyttet de Sandviksmotiv det ovenfor er tale om.

Før vi nå avslutter reportasjen fra Haugesundsturen, er det på sin plass å presentere den såkalte "Spesialkomite for Haugesundsturen" som den i skrivelser og annen kommunikasjon er benevnt:

Breder Gundersen	Formann og primus motor
Christen Tvedt	Sekretær
Aleksander Wallem	Kasserer
Odd Pedersen	Formann Aktiv komité
Ragnvald Bessesen	

Medlemmer forøvrig:

Årets sjef	Georg Rosendahl
1. kompanisjef	Fredrik Skulstad
1. løytnant	Henrik Stabell Muri
2. løytnant	Olav Hole
Fanebærer	Petter Pedersen
2. Faneoffiser	Peder (Per) Pedersen
Adjutant	Robert Olsen.

Som en kuriositet må nevnes at billettprisen for voksne deltakere på turen var kr. 6.- (som også inkluderte adgang til oppvisningen i Haugesund). For soldater var prisen kr. 2.50. For en halvliter kakao, betaltes kr. 0,25 og for en middag kr. 0,50. Til sammenlikning var gjennomsnittslønnen for en vanlig arbeider på denne tiden ikke mer enn 50.- 60.- kroner uken.